

[Korsgaard.]

tigste opfordre Regeringen til snart at lade os vide, hvor vi, om jeg saa maa sige, driver hen, og hvad Regeringen vil.

A. M. Hansen: Jeg kan helt tiltræde den Begrundelse, den højtærede Finansminister har givet for Fremsættelsen af det her foreliggende Lovforslag, og derudfra kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Medvirken til Forslagets Gennemførelse.

Hartel: Det er jo naturligt, at et tilstrækkeligt Overblik over Udgifter og Indtægter paa mange Punkter maa mangle i en Situation som den øjeblikkelige. Det er derfor ogsaa naturligt, at et Forslag som det, vi her behandler, fremsættes, og vi kan give det vor Tilslutning.

Det kunde være interessant at vide, hvor lang Tid Regeringen mener denne Udsættelse skal omfatte, om det skal være en eller to Maaneder — det er jo ogsaa af en vis Betydning for ens Stillingtagen til Spørgsmaalet.

Der er en Ting i Forbindelse med Statsregnskabet, som jeg mener er betænkelig. Det er, at Overtrækket i Nationalbanken stadig vokser. Det vilde være rimeligt, om dette Overtræk kunde bringes ned i Forbindelse med den kommende Finanslov. Den højtærede Minister sagde — jeg beder om Tilladelse til at citere en Passus Sp. 3305 —:

„Kassemæssigt har dog ikke blot de 28 Millioner til Landbruget, men ogsaa Saldoen paa de 27 Millioner maattet tilvejebringes ved Overtræk paa Statens Foliokonto i Nationalbanken.“

Følgen er blevet, at Overtrækket er kommet til at ligge omkring ved 100 Mill. Kr. — det var det i det mindste ved Udgangen af Februar Maaned. Jeg kunde her tænke mig, at det Spørgsmaal meldte sig, om det ikke var rigtigt at gaa til en Opskrivning af Nationalbankens Guldbeholdning. Guldbeholdningen er paa 117 Millioner, og dens Værdi efter Dagskursen ligger omkring ved 300 Millioner. Da Staten efter Oktrojens Bestemmelser faar saa langt Broderparten ved en saadan Opskrivning, vilde der være en Mulighed for ad denne Vej at bringe Statens Overtræk i Nationalbanken ud af Verden. Samtidig vilde der opnaas den Fordel, at den Uoverensstemmelse, der er mellem Dækningsprocenten og det faktiske Seddelomløb, kunde reguleres, saaledes at det formelt korrekte Forhold blev tilvejebragt.

Jeg har fremsat disse Betragtninger,

fordi vi som alle andre er interesserede i, at Statens Regnskab bliver saa redeligt som muligt, og at der tilvejebringes det bedst mulige Forhold mellem Indtægter og Udgifter.

I denne Forbindelse kunde man ogsaa tænke paa, om det ikke var rimeligt, at Staten skred til at sælge af sine Landmandsbankaktier. Naar en almindelig Borger er i Vanskeligheder med Hensyn til kontante Midler, og det maa skønnes ikke at være noget ganske forbigaaende, ja, saa maa han ty til Bortsalg af sine Aktiver. Det kunde jo tænkes, at der ved en fornuftig Placering her kunde indvindes ca. 30 Mill. Kr. til Bedring af Statens finansielle Stilling, for saa vidt angaar Driftsregnskabet. Dette vil jeg henstille til Overvejelse.

Frits Clausen: Jeg finder det i og for sig ikke urimeligt, at Regeringen fremsætter Forslag til en midlertidig Bevillingslov under de i Danmark herskende Forhold, hvor man jo ikke endnu kan opstille Udgifter og Indtægter nøjagtigt, men jeg finder det urimeligt, at man her i det høje Ting har drøftet et Tilskud til Landbruget, inden man er blevet klar over de Faktorer, der kommer til at bestemme Udviklingen inden for dette Erhverv. Det kan ogsaa gælde med Hensyn til en Finanslov, at man først og fremmest skaffede sig Klarhed over de Faktorer, der vil gribe ind i vort finansielle, det vil sige vort erhvervsøkonomiske Liv. Den højtærede Minister skriver i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der har „fundet en Udvikling Sted, som i afgørende Grad har ændret de for Finanslovforslaget tilstedeværende Forudsætninger“. Den højtærede Minister burde have uddybet lidt nærmere, hvad det er for en Udvikling, der her er Tale om, om det er en Udvikling, som vi herfra kan gribe bestemmende ind over for, eller en Udvikling, som vi overhovedet ikke kan gribe ind over for. I finansiell Henseende vil vi sikkert kunne gribe bestemmende ind over for nogle Faktorer; der er allerede nævnt først og fremmest visse Besparelser for det offentlige. Men maaske tænker den højtærede Minister slet ikke alene paa den finanspolitiske Udvikling, og det vilde heller ikke være urimeligt, om den højtærede Minister ogsaa knyttede visse Betragtninger af ikke rent finanspolitisk Karakter til dette Lovforslag, visse grundlæggende økonomiske Betragtninger vedrørende vort Erhvervsliv. Jeg vil opfordre den højtærede Minister til at komme nærmere ind paa de Faktorer, der efter hans Mening bestemmer den Udvikling, der